

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. gegužės 10 d.

Trečiadienis

Nr. 37 (1520)

Kaina 2 kap.

AR VISKĄ PADAREI, KAD GREIČIAU BŪTŲ UŽBAIGTA SĖJA?

Šiandien nepasėsi —
rytoj bus vėlu

„Juodpėnų“ kolūkyje rudens nebuvo įvykdytas žiemkenčių sėjos planas. Daug vertingų grūdinių kultūrų liko nepasėti. Reikėjo tikėti, kad šį pavasarį kolūkiečiai, kur rudens liko nepasėti žiemkenčiai, dabar reikės sėti miežius, kitas vertingas grūdines kultūras. Negalima uždelsti žemės paruošimo kukurūzams. Kolūkyje yra ir lengvų dirvų, juos ten reikės sodinti. Kad žemės nereliktų arti, į generalinį lėpūrentą dirvą mėšlą galima įterpti lėkštinėmis akėčiomis. Dabar prasideda patys geriausi kukurūzų sėjos terminai, kurių praleisti jokių būdu negalima.

Savo laiku „Juodpėnų“ kolūkis pirmavo rajone gyvulininkystės produktų gamyboje. Juodpėniečiai moka išauginti gausius derlius. Reikia tikėti sustiprinti pašilusių darbo drausmę, sudaryti sąlygas, kad kolūkiečiai būtų suinteresuoti dirbti gamyboje. Nusikalstamos nuotaikos vyrauja ir „Atžalyno“ kolūkiečių valdyboje. Kolūkiečiai pirminkas Vytautas Petrėnas, revizijos komisijos pirminkas O. Vadluga, valdyba eina nusikalstamu keliu. Sėja beveik nepradėta, visa žemės ūkio technika daugumoje naudojama kolūkiečių pasodintių sklypelių įdirbimui.

Greitai praeis geriausi sėjos terminai. Geri šeiminkai jau pasėjo grūdines kultūras, cukrinius runkelius. Dabar sodina bulves, rengia žemę kukurūzams.

Gegužės 9 d., sukako 16 metų nuo fašistinės Vokietijos suirutėjimo. Sunkiuose mūšiuose su priešu Tarybinė Armija ne tik apgynė savo Tėvynės garbę, laisvę ir nepriklausomybę, bet taip pat išgelbėjo Europos tautas nuo fašistinio pavergimo grėsmės. Pasaulinė istorinė Tarybų Sąjungos pergalė turėjo didelę reikšmę tolesnei pasaulio istorijos eigai.

Kolūkis turi išbristi iš atsilikimo, —
užsimojo mechanizatoriai

Eini kartais gimtojo kolūkiečio laukais ir galvoji, kodėl gi mums taip nesiseka? Nejaugi mes negalime išbristi iš atsilikimo?

— Ką ten mūsų žemėse išauginsi, — dažnai galima užgirsti kalbant kolūkiečius.

Ne, draugai, nusiminti negalima. Reikia mokėti iš žemės reikalauti, ir ji paklus tavo rankoms. Nors aš dar neseniai dirbu „Bugailiškių“ kolūkyje traktorininku, bet keilomis mintimis noriu pasidalinti.

Ko-ne-ko, bet darbo kolūkiečio mechanizatoriui visada užtenka. Praėjusių metų rudens aparėme daugumą artelės dirvų. Tačiau karščiausios dienos traktorininkui pavasarį. Vežk mėšlą, ark, akėk, sėk — tik spėk suktis. Kukurūzus

35 ha plote kolūkyje numatyta auginti tik mechanizuotai. Kadangi mano traktorius DT-54 markės, tai kukurūzų auginimas atiteko Antanui Jėckai, kuris važinėja „Belarus“ traktoriumi. Kukurūzų auginime jis jau turi gerą patirtį.

— Jėcka mūsų neapvils, — sako kolūkiečiai. — Juk jau net aštuoni metai, kaip jis kolūkiečio dirvas purena...

Kas liečia mechanizatorius, tai mes pasiryžę dėti visas pastangas, kad kolūkis išbristų iš atsilikimo. Tačiau to dar mažai. Turi į šią kovą įsijungti visi kolūkiečiai žemdirbiai. Kadangi mūsų kolūkiečiai žemės nėra geros, vadinasi, būtina atkreipti labai rimtą dėmesį į trąšų kaupimą. Jeigu į kolūkiečio laukus išvešime daug vietinių trąšų, nebus abejonės ir dėl derliaus.

Kolūkyje yra gana nemažai durpynų. Šlapiais metais į juos, žinoma, sunkoka patekti, bet vis dėlto reikia surasti išeitį. Durpių gamybai padidinti reikia panaudoti visas galimybes, kokios tik yra kolūkyje. Be abejo, čia didelį vaidmenį turi suvaldyti mechanizatoriai. O mes tam pasiryžę.

Labai didelis trūkumas mūsų kolūkyje yra tai, kad gyvuliams nuolat trūksta pašarų. Šiemet kukurūzų plotus išplėtėme. Bet niekad nereikia užmiršti ir grūdinių ankštinių bei kitų kultūrų. Jeigu laiku jas pasėsime, gerai užauginsime, be nuostolių nuimsime, manau, kad tada nebeteiks dejuoti dėl pašarų.

Kolūkis turi išbristi iš atsilikimo — tai visų mūsų artelės kolūkiečių pagrindinis uždavinys.

J. JANČYS

„Bugailiškių“ kolūkiečio traktorininkas

ŽINIOS
apie pavasario sėjos eigą rajono
kolūkiuose 1961 m. gegužės 5 d.
(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Pasėta vasarinių kultūrų	t. skalčiuje			
			grūdinių ankštinių	cukrinių runkelių	bulvių	
1	„Adomynė“	32,4	53,2	40,0	—	
2	„Alizava“	19,7	66,6	22,2	11,1	
3	„Antasava“	27,8	—	33,3	—	
4	„Atėitis“	16,9	42,0	—	—	
5	„Atžalynas“	16,5	34,2	50,0	—	
6	„Aukštaičiai“	45,3	—	40,7	—	
7	„Aukštupėnai“	14,7	34,8	—	—	
8	„Aušra“	21,4	52,9	—	—	
9	„Byčiai“	38,0	93,8	71,4	—	
10	„Bugailiškių“	30,9	35,0	—	11,6	
11	„Gegužės Pirmoji“	43,7	89,5	—	16,7	
12	„Juodpėnai“	9,4	11,1	66,6	—	
13	„Laisvė“	16,3	37,8	—	9,2	
14	„Laukminiškiai“	29,0	63,0	20,0	—	
15	„Lėvu“	16,3	41,3	—	5,7	
16	„Lukonys“	36,8	68,3	43,5	—	
17	M. Melnikaitės v.	39,1	—	75,0	—	
18	„Miciurino v.“	36,0	72,7	76,9	—	
19	„Mituva“	26,2	68,0	—	—	
20	„Mūsų rytojus“	13,7	25,3	42,8	—	
21	„N. gyvenimas“	22,6	66,0	—	—	
22	„Nemunas“	17,2	29,5	30,7	8,3	
23	„Neris“	26,9	45,4	—	18,5	
24	„Norlanai“	50,0	—	55,0	—	
25	„Pakupys“	20,3	32,9	56,0	—	
26	„Palanga“	17,7	42,2	4,3	—	
27	„Pergalė“	38,9	80,9	44,4	—	
28	„Pirmoji vaga“	26,1	34,8	19,0	26,4	
29	„Pirmūnas“	22,8	63,4	—	—	
30	„Pyvesa“	13,1	44,4	—	—	
31	„Sakalas“	13,7	30,4	3,1	—	
32	„Salamiestis“	45,9	—	15,0	10,0	
33	„Skodiny“	21,7	33,8	—	—	
34	„Sėtekšna“	52,8	87,0	—	—	
35	„Soies“	36,1	—	—	—	
36	„Svyturys“	26,5	46,6	50,0	14,2	
37	„T. pirmūnas“	32,7	—	—	31,2	
38	„Tiesa“	22,9	51,9	35,0	10,4	
39	„Uoginiai“	29,8	82,0	19,0	—	
40	„Vedrūpys“	42,7	—	47,8	—	
41	„Vėžtonys“	16,9	35,6	—	—	
42	„Vienybė“	25,3	81,6	—	—	
43	„Žadeikiai“	18,1	33,3	60,0	—	
44	„Žalgiris“	24,4	45,4	58,3	—	

Viso kolūkiuose: 27,0 56,9 29,8 3,7

*—įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

CUKRIŲ RUNKELIUS SĖKIME PIRMIAUSIA

„Naujo gyvenimo“ kolūkiečiai pirmuosius ir antrosios laukininkystės brigadų brigadininkai Alfonsas Švelnys ir Antanas Zalaga visuomet skundžiasi, kad jiems nepavyksta išauginti gausaus cukrinių runkelių derliaus. Ir kur gi pavyks, jeigu kiekvienais metais pavasarį cukriniai runkeliai sodinami vėliausiai. Panašios klaidos kartojamos ir šiais metais.

A. GERULAITIS

**ŽINIOS
iš laukų**

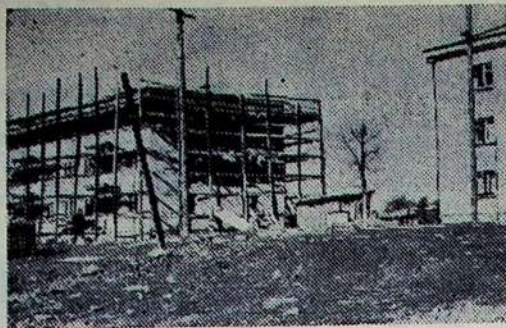
DARBŲ LAUKŲ ŠEIMININKAI

Kaip gi nesidžiaugti apie jį atsilepia tik pavasariu „Mūsų rytojaus“ kolūkiečio traktorininkams Vidmantui Černiui, Aleksui Kalveliui, kai jie, kruopščiai atremontavę savo plieninius žirgus, pirmieji juos išvedė į laukus. Nors Vidmantas dar jaunas traktorininkas, neseniai baigęs mechanizacijos mokymą, tačiau darbe negaili jėgų, ryžto. Šiandieną į Vidmantą Černių visi žiūri su pagarbą, meile. Kolūkiečiai

Z. JAKAITĖ

KUPIŠKIS STATYBOSE

Dar visai neseniai Kalininio gatvėje nebuvo nei vieno modernaus daugiaaukščio namo. Dabartinio metu šioje gatvėje, pastoliais pasipuošęs, stovi didelis trijų aukštų pastatas. Jame nuolat vyksta statybininkai. Šie vakaro nenutyla darbo triukšmas, darbininkų balsai.

— Tikrai sparčiai stato, — kalba praeiviai. — Rodos, dar visai neseniai ten buvo pamatai, o dabar jau visos sienos užbaigtos.

A. Petrulio nuotr.

KUPIŠKĖNŲ Kovo 1945 m. LAIKRAŠČIO VALDŽIA

Jie — nepamirštami

Gimtines laukuose išsiskleidę 1945 metų pavasarį: garavo arimai, soduose žydėjo vyšnios, kvepėjo alyvų žiedai. Povilas Žiaunys skubėjo į namus, mintyse kurdamas šviesius rytdienos planus, o širdyje buvo taip lengva, gera. Tą dieną jis išgirdo tokią naujieną, kad iš karto pasidarė lengviau gyventi — baigėsi karas, fašistinis žvėris pribaigtas savo paties urve, nutilo ilgus metus gaudusios patrankos. Jis tuo momentu net pamiršo, kad jo gimtinėje, Pagiriuose, dar dažnai vakarais aidai šūviai, pamiškėmis slankioja ginkluotų banditų gaujos, vaisklos pavasario naktys dažnai raudonuoja nuo deginamųjų valstiečių sodybų.

Žiaunų sodybėlė buvo prie pat miškelio. Paulina Žiaunienė neramiu žvilgsniu dažnai žvelgė į miško takelį. Širdis, lyg nujausdama kažką negero, neramiai blaškėsi krūtinėje. Baigusi darbą daržė, ji užsiremė ant darželio vartelių. Prieš akis lyg gyvi prasilenko jaunystės metai, parduoti už juodos duonos pluta buožėms. Toks pat likimas buvo ir jos vyro — našlaičio, visų ujamo ir skriaudžiamo piemens, paskui — berno. Neseniai ji sujungė savo gyvenimą su Povilu, gavo žemės, neberūkėjo lankstyti nugaros buožėms, išnaudotojams. Gyvenimas tapo pilnas saulės ir džiaugsmo. Bet ta nelemtingoji naktis...

Praėjo vos tik kelios dienos po vestuvių, kai ji atėjo čia, į Pagirius. Gimtinės laukus apgaubė tyli, gaivi pavasario naktis. Žiaunius pažadino stiprus beldimas į duris. Povilas, nieko blogo nenujausdamas, atidarė duris. Ir... į trobą suvirto keletas girtų banditų.

— Neišsigąsk — mes labiau civilizuoti negu patys, — pralemeno vienas. — Atnešk užkąstį, mes turime lašelių. Norime pakaibėti

rimtai, draugiškai. Tu tikriausiai suprasi reikalą, tapsi mūsų pagalbininku...

— Džiaukitės kiek aš jums tarnavau! Dabar — nebesulauksit paramos, — drąsiai tarė Povilas.

Banditai įsilo. Vienas po kito pasipylė smūgiai. Tačiau Povilas net nesudejavo.

— Mes po keletos dienų pasimatysim. O tu tuo laikui apsigalvok!

— Ko taip užsisvajojai? — linksmai šypsodamasis apkabino ją Povilas. — Nebijok, niekam neleisiu tavęs skriausti. Greitai pribagsim tas hitlerininkų atpailšas.

Laimingas tą vakarą buvo Povilas, netilpo laimė krūtinėje ir Paulinai; laimel buvo maža vletos ir jų trobelėje. Besileidžiančios saulės spinduliai auksine spalva nudažė namelio sienas, mirgėjo sidabrinuose berželių lapuose. Pamažu slinko pašas paplevių rūkas.

— Kalp gera, — kalbėjo Povilas. — Baigėsi karas, kariai grįš į namus, atstatysime kas sugriauta, mūsų Tėvynė bus laisva ir laiminga amžinai...

— Bet kas tai?

Pamiškėje pasirodė keletas ginkluotų vyrų, o kiti — jau kieme.

— Na, bolševike, užteks!.. Einau...

Nespėjo Povilas griebtis ginklo — sunki šautuvo buožė nusileido jam ant galvos. Žmona puolė prie vyro, bet banditai nubloškė ją tolyn, surišo ir numetė asloje. Sumuštą, sukrūvintą Povilą banditai išsivedė, neduodami net su žmona atsivieškinti.

...Vakaro tyloje miškelyje tyliai suokė lakštingala... iš pirkelės sklido gaili Povilo žmonos rauda.

Stalino keliu Nr. 37 (1520)

Kartu su aušra pavasarį, tekančia saule vasarą, tiršta migla rudenį, atgaujančiomis pūgomis žiemą pirmosios naujai darbo dienai keliasi kolūkio melžėjos. Sunku keltis, kai miegas lipdo akis, kai nori uždelsti dar minutę, bet... Negalima! Valia nugali ir miegą, ir pūgą... „Vedrupio“ kolūkio karvių melžėja Aldona Žebrytė skuba į didžiulius, jau iš toli akį patraukiančius, pastatus — karvėdus. Jau septini metai, kaip ji kas ryt skuba čia gerai pažįstamu takeliu. Kiek per tuos metus teko pergyventi džiaugsmo ir rūpesčių, pergalių ir nušimtinimų!

Septyni metai. Reikia stipriai mylėti savo darbą, kad nebūtum sunkumų, nenuleitum rankų po pirmųjų nepasisekimų.

— Ir kaip tu tiek ištesei, — stebisi kai kurios jos draugės.

O atsiradusi kokio baltarankė, dar priduria:

— Būklit prakeikti, budiškai! Suskaitytos jūsų dienos, — pilną pagiežos Povilo balsą girdėjo pamiškės berželiai. Vakaro tylą sudrumstė šūvis... antras. Aldas slaubingai atkartoją jų garsą miškelyje, artimosloje sodybose. Moterys stipriau užsiklindė pirkelių duris, pilnomis slaubo akimis žvelgdamos į nakties tamsą...

Seniai nutilo banditų šūviai, užglo jų padarytos žaizdos. Tačiau kaimynai niekada nepamirš Povilo, nepamirš visų tų, kurie žuvo už šlandieninę laimę, už dar šviesesnę rytdieną. Jų atminimas amžinai liks gyvas kiekvienoje auštančioje kurybinėje dienoje, kiekvieno darbo žmogaus širdyje.

„Vienybės“ kolūkis J. ZUOZA

ATEITIES KŪRĖJŲ GRETOSE

— Braidyčiau čia aš elektros lemputės. O reikia pratinti nuo jaunų dienų. O tai karvių melžėjai J. Leikiai — nepažėdžiama taisyklė.

Aldona su savo draugėmis melžėjomis E. Gudaitė, O. Strolyte, O. Jäckienė ir kitomis krauna į kibirus silo ir neša savosioms karvutėms. Sunkoka, tačiau jos nemoka aimanuoti, skystis. Nuo jų veidų niekada nepridingata šypsena, giedri nuotaika, o jaunatvės jos lydi kiekvioniame žinganyje.

O iš kur gi čia dvi mažos mergytės? Kas jos? Kas jos čia atvedė? Tai Elvyra ir Savutė Leikaitės. Mergaitės ateina padėti savo motinai, karvių melžėjai J. Leikiai, kuri kolūkyje žinoma, kaip viena darbščiausių gyvulininkystės darbuotojų.

— Tik visa bėda, kad ferma dar nemechanizuota, — kartais išsprunka iš merginų lūpų priekaitas.

Tai, žinoma, laikinas dalykas. Aldona su pranta, kad iš karto visko nepadarysi. Juk kiek kolūkyje pastatyta pastatų! O kiek kainavo elektrifikacija! Juk dabar kiekvienoje kolūkio troboje šviečia sa.

— Gerasis žmonėmis išaugins savo dukreles Leikienės, — kalba kolūkio melžėja J. Leikaitė.

Be abejonės, tai tie žmogų prie darbo

reikia pratinti nuo jaunų dienų. O tai karvių melžėjai J. Leikiai — nepažėdžiama taisyklė.

Aldona Žebrytė čia metai įsipažinojo iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžti po 2500 kg pieno. Be abejonės, ji tai pasieks!

Vedrupiečiai — darbščūs žmonės. Jau praėjusiais metais kolūkio laukininkystės darbuotojai išaugino neblogą derlių, sudarė stiprią pašarų bazę. O šiais metais jie pasiryžę dar daugiau išauginti kukurūzų žaliavos masės, grūdinių bei kitų kultūrų.

Tarybinis gyvenimas žengia į priekį. Nei per žinanį neatsilikdamos žengia į priekį ir kolūkio melžėjos. Nors jų kelias nelengvas, bet šviesiosios ateities kūryboms jokie sunkumai nebaisūs!

Mokyt. R. ŠINKŪNAS

Iš vienos dienos pašto

„Ankstiau pasėsi — geresnį derlių turėsi“, — visuomet prisimena liandies išminti „Atizavos“ kolūkio žemdirbiai, mechanizatoriai. Pirmasis į atgimusius artelės laukus išėjo kolūkio traktorininkas Algis Glemža; pirmauja jis ir dabar, sėjant javus.

V. BINKIS

„Gegužės Pirmosios“ kolūkio traktorininkas Bronius Meškėlis pirmasis gimtojo kolūkio laukuose ištiesė lygias, gražias vagas. Jis pirmauja ir šiandien — tik prie jo vairuojamo traktoriaus prikabintas nebe daugiavagis plūgas, bet sėjamoji.

D. MORKŪNAS

Myli ir gerbia „Vienybės“ kolūkio kolūkiečiai senuką An-

taną Miškinį. Jam jau daugiau kaip 60 metų, tačiau be darbo Miškinis nenusėdi. Dabar jis dirba degatų išvežiotu. Pavasario sėja — atsakingiausias laikotarpis. Ir visi kolūkio mechanizatoriai Antanui Miškinui taria nuoširdų aciu. Jo stropaus darba dėka sėjos metu nebuvo ir minutės sustojęs nei vienas traktorius.

P. PURĖNAS

Ten, kur dabar yra Jurbarko autobusų stoties garažas, kadaise buvo apylinkėse išgarsėjusio savo nagingumu Antano Norkaus kalvė. Čia trejus metus iš senojo Norkaus šešiolikmetis Juozukas, dienomis ir naktimis kilnodamas sunkų kūjį ir pūsdamas dumplės, mokėsi kalvystės „paslaptyje“.

Kada Jurbarko rajone kūrėsi „Gegužės Pirmosios“ kolūkis, kalvis Juozas Jonaitis pirmasis į jį įstojo.

Praėjo vos keliolika metų, o buvusios kolūkio kalvės šlandien negalima beatpažinti. Ji išaugo į kolūkio traktorių ir žemės ūkio mašinų remonto dirbtuvę. Žaizdą ir priekalą dabar čia pakeitė autogeno ir elektros suvirinimo aparatai, techninio ir gręžimo staklės bei daug kitų naujų įrengimų.

Šiandien Juozas Jonaitis atvėrė jau savo 20 metų darbo ir 40 metų amžiaus sukaktį!

K. Liandzbergo tekstas ir nuotr.

MŪSŲ MEDŽIAGOS REKLAMA

„NETEPSI — NEVAŽIUOSI“

Tokio pavadinimo kritikinė žinutė buvo atspausdinta „Stalino keliu“ Nr. 31 (1514). Joje mūsų laikraščio skaitytojas A. Smilga kritikavo „Tiesos“ kolūkio ei-

gulį Juozą Totorį, kuris neteisingai paskirsto kolūkiečiams malkas.

Palėvenėlės DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirminin-

kas V. Petrulis re-dakcijai praneša, kad žinutėje iškelti faktai pasityvinti. „Tiesos“ kolūkio eiguly J. Totoris griežtai išpėtas.

„Stalino keliu“ laikraščio Nr. 28 (1511), skyrelyje „Trumpai“, buvo iškelta kritika, kad iš Kupiškio ryšių kontoros į Palėvenėlės ryšių skyrių nereguliariai pristatinėjama spauda.

Palėvenėlės ryšių skyriaus viršininkas Vl. Kiburys redakcijai praneša, kad iškelta kritika teisinga. Paskutiniu laiku spauda pristatoma reguliariai, šešis kartus per savaitę Kupiškio ryšių kontoros mašina.

„JAKŠIENĖ „APSIRIKO“

Tokio pavadinimo žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ laikraščio 34 (1517) numeryje, mūsų laikraščio skaitytoja M. Girdonytė rašė, kad „Noriūnų“ kolūkio visuomeninių parše-

lių sugintoja Teklė Jakšienė vietoje gerio pieno mažus paršelius šeria separatu.

Kolūkio pirmininkas L. Marcinkevičius redakcijai pra-

nešė, kad paršelių augintoja Teklė Jakšienė apsvarstytą valdybos posėdyje ir išpėta, kad paršeliams skiriamas pienas būtų sunaudojamas pagal paskirtį.

RAJONO KOLŪKIŲ SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO REZULTATAI GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ GAMYBOJE

1961 m. gegužės mėn. 1 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Realizuota		Primelžta pieno 100 ha naudmenų (cent)	Vidutinis primelžimas iš 1 karvės kg.			
		Mėsos 100 ha naudmenų (cent)	Kiaulienos 100 ha ariamos (cent)		Primelžta nuo metų pradžios	Per atitinkamą 1960 m. laikotarpį	Už ataskaitinį mėnesį	Padiėjo * Sumažėjo - už mėnesį
Kupiškio raj. I grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios								
1	"Tarybinis pirmūnas"	16,8	16,4	122,1	930	891	197	- 42
2	"Salamiestis"	11,4	15,1	83,1	698	709	248	- 59
3	"Nemunas"	17,0	23,1	83,0	702	637	174	- 17
4	"Byčiai"	9,3	11,9	73,4	622	493	223	* 74
5	"Neris"	13,8	16,4	69,3	694	576	157	* 13
6	"Alizava"	8,1	11,6	57,3	562	725	236	- 66
7	"Norianai"	7,8	10,8	48,5	409	303	145	* 26
8	"Pergalė"	12,6	15,2	44,2	458	549	155	- 46
9	"Antašava"	8,1	16,1	43,8	397	304	148	- 2
10	"Aušra"	6,7	9,7	43,6	402	421	172	- 6
11	"Gegužės Pirmoji"	10,3	12,5	41,4	386	700	113	- 93
12	"Naujas gyvenimas"	8,3	11,9	38,2	376	529	78	- 62

Kupiškio raj. II grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios							
1	"Aukštupėnai"	6,8	10,5	50,0	425	270	132
2	"Šviesa"	3,2	5,4	49,9	485	313	148
3	"Vienybė"	5,1	5,4	44,0	474	469	175
4	"Sėkėšius"	3,6	5,0	42,0	463	625	142
5	"Laisvė"	4,9	6,8	41,9	431	434	149
6	"Pirmūnas"	1,4	16,9	41,8	385	364	143
7	"Vėžionys"	14,9	7,3	41,1	353	361	153
8	"Vedrupys"	6,0	9,2	36,4	364	344	133
9	"Ateitis"	8,8	12,8	36,1	334	421	133
10	"Pirmoji vaga"	13,7	18,4	35,6	350	324	92
11	"Juodpėnai"	5,1	6,2	31,7	257	332	92
12	"Lėvuos"	0,4	0,2	28,2	240	277	77
13	"Pakupys"	7,3	8,9	27,2	330	420	121
14	"Žadeikiai"	11,1	5,8	25,3	289	433	66
15	"Tiesa"	13,1	17,3	24,6	230	262	59
16	"Atžalynas"	6,4	9,0	24,3	221	324	68
Viso II grupėje:		7,1	9,2	36,7	358		121

Kupiškio raj. III grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios							
1	"Aukštaičiai"	5,1	6,9	34,7	386	352	125
2	"Lukonys"	2,9	3,7	34,0	330	278	94
3	"Laukminiškiai"	3,8	5,0	29,9	308	251	119
4	"Sakalas"	5,5	4,6	29,7	341	439	85
5	"Adomynė"	3,0	4,1	29,6	352	266	86
6	"M. Melnikaitės v."	5,1	9,6	27,7	396	315	156
7	"Mituva"	7,4	8,9	27,4	279	251	137
8	"Uoginai"	5,6	10,1	27,3	273	339	93
9	"Mičiurino v."	0,5	0,8	25,9	312	264	70
10	"Masų rytojus"	1,5	2,1	25,8	314	311	92
11	"Žalgiris"	2,9	3,9	23,6	243	323	77
12	"Pyvesa"	7,5	9,9	22,4	200	170	78
13	"Skodinyš"	3,2	5,0	21,7	256	241	59
14	"Bugailiškiai"	3,2	4,0	21,2	250	349	66
15	"Palanga"	3,1	5,2	20,4	257	322	87
16	"Švyturys"	8,7	10,4	6,3	79	215	33
Viso III grupėje:		4,1	5,7	26,5	298		91

Viso kolūkiuose: 6,8 9,0 38,8 393 400 125 - 11

* — daugiau, — mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Gaigalių septynmetės mokyklos moksleiviai kruopščiai dirba savo mokyklos darbe. Vadovaujami mokytojos Stasės Karazijaitės, jie gerai išpūren žemę ir paruošę ją daržovių bei kukurazų sodinimui. Mergaitės pasėjo daug įvairių gėlių, sutaškė mokyklos darželį. Jaunieji mičiuriniai dirba sąžiningai, o ypač pasižymi darbe B. Burokaitė, St. Jurenas, J. Burakas, G. Šemetaite ir kiti moksleiviai.

A. SIAURYTĖ

"Reikia papuošti savo gimtąjį kolūkį", — syki nutarė Antašavos

**STALINO
KELIU**

4 psl. 1961 m. gegužės 10 d.

**Rajono
MOKYKLOSE**

septynmetės mokyklos VII klasės moksleiviai. Jau kitą dieną, kartu su savo mokytojomis V. Liangaite, V. Martinkiene, apsiginklavę visi kastuvais, patraukė sodinti medelius "Antašavos" kolūki. Kelias, einantis į kolūkio fermą, buvo nusodintas jaunais medeliais. Sodnime aktyviai dirbo E. Baniulytė, A. Aukštikalnis ir kiti moksleiviai.

R. KLAŠČIUTĖ

*

Gegužės Pirmosios minėjimas įvyko VI. Rekašiaus v. vidurinėje mokykloje. Po iškilmingos dalies, mokytojas K. Dubinskas įteikė mokyklos aktyviausiems

sportininkams ženklukus "Jaunasis sporto aktyvistas". Jį gavo J. Jodelytė, A. Dulkšnytė, A. Daukša, V. Linartas, E. Samulionis, A. Puodžiukas ir eilė kitų moksleivių. Minėjime dalyvavo svečiai iš broliškos Latvijos respublikos.

V. JAUNIŠKIS,
V. JABLONSKIS

*

Gegužės Pirmąją paminėjo "Žadeikiai" kolūkio žemdirbiai. Minėjimas praėjo pakiliai ir gerai. Jį organizuodami, daug pasidarbavo artelės bibliotekos vedėjas Rimantas Vaitėda. Po gegužinio minėjimo sekė meninė dalis, išpldyta Žadeikių pradinės mokyklos moksleivių. Kolūkiečiai skirstėsi į namus patenkinti ir šventės minėjimu, ir programa.

D. DAGILIS

3000
melžėjų
1961 m.

pavarduos
melžimo
agregatai

Žemės ūkio mašinų parodoje, kuri neseniai buvo surengta Vilniuje, lankytojų dėmesį patraukė mašinos sunkiems darbamams fermose mechanizuoti. Štai įvairūs melžimo įrenginiai. Jų tarpe išsiskiria "eglutė". Ji yra paprastos konstrukcijos, labai naši. Įdomus taip pat kilnojamas agregatas, aprūpintas elektros stotimi, prietaisais pienui kaitinti ir atšaldyti. Respublikos gyvulininkystės darbuotojai netrukus gaus dešimtis tokių agregatų.

Latvijos, Altajaus, Charkovo mašinų gamintojai šiemet pagamins mūsų respublikos kolūkiams ir tarybiniam ūkiams

daugiau kaip 500 kilnojimų ir stacionariųjų melžimo agregatų, kurie pakels tris tūkstančius melžėjų rankų darbą.

Broliškųjų tarybinių respublikų ir Tarybų Lietuvos žmonės pagamins gyvulininkystės darbuotojams daug įvairios technikos. Masų kolūkiams ir tarybiniam ūkiams išskirta 100 tūkstančių automatinų girdyklų galvijams, 2000 vakuuminių šėryklų, o taip pat pasarų smulkintuvų, šutintuvų ir skirstytuvų. Panaudojus šias mašinas, gyvulininkystėje bus mechanizuota du kartus daugiau sunkių darbo procesų.

Kai vaiką auklėja dievulis...

Vargonininkas Jonas Šileikis niekada nepamiršta giesmės pašlovinti aukščiausiojo. Nepamiršta jis ir vieną kitą lankyti, daugiau pinigėlio jam ir kunigėliui sunėsty. Tik visa bėda, kad bešlovindamas dievą, jis pamiršo septynmetį sūnų Robertą. — Nepražus sūnelis. Jei ne aš, tai dievulis jį sergėti, nuo velnio gina. Taigi, dievulėlio saugojamas, jo sūnus taip ir vaiklojasi iš kampo į kampą. O sutikęs tokius pat, kaip ir jis pats, mažamečius, porina:

— Nusipirkau cigarečių ir degtukų. Užrakysime...

Matydami, kaip vargonininko sūnus Robertas traukia dūmą, neiškenčia ir kiti. Štai ir trečios klasės mokinukas Petras Pliuškytis, ir Julius Grigėnas, ir net penkiameitis Kazliukas Žiaunys — visi jie paraginti pabando dūmo skonį.

Tačiau negana to. Aukščiausiam paliktas sergėti, vargonininko sūnus Robertas dažnai pasidaro savo draugams susikurti ir laužą. Žinoma, laužus jie visuomet kurla prie kokių nors pastatų, kur arčiau galima rasti šiaudų, malkų...

Kad Robertą dievulis išsaugos, vargonininkas Šileikis neabejojo. Argi galima nepasitikėti dievu?

— Mano Robertėlis geras, tik, mat, kiti bestijos ji iš kelio vedą! — šaukia jis, įėjus kas nors pabando perspėti jį dėl sūnaus elgesio.

Ką gi, jo sūnelis iš tiesų „geras“. Štai jo „gerumas“ draugams:

— Juliu, ateik pasirūpinti! Iš tėčio nutvėliau cigarečių.

Arba vėl:

— Kurkim laužą! Prie fermos tiek daug šiaudų..

Kur toks elgesys jį nuves, sunku pasakyti. Bet jau kartą geruoju nesibaigė

— įvyko galsras.

Štai kas gavosi, kai vaiką auklėja dievulis.

"Pirmūno" kolūkis A. ŽENYS

Redaktorius S. ZAUKA

KINAS

K. t. "AUŠRA"

"DŽORDIS", gegužės 10 d.

"PREMJERA ATIDEDAMA", gegužės 11 ir 12 d. d.

"ŠUMAVOS KARALIUS", gegužės 13 ir 14 d. d.

"OLIVERIS TVISTAS", gegužės 16 ir 17 d. d.

"KEMPINIŲ IESKOTOJAI", gegužės 18 ir 19 d. d.

"ATSARGIAI, SENELE", gegužės 20 ir 21 d. d.

"AKLASIS MUZIKANTAS", gegužės 23 ir 24 d. d.

"PENKIOS DIENOS, PENKIOS NAKTYS", gegužės 25 ir 26 d. d.

"ŠIFRO PASLAPTIS", gegužės 27 ir 28 d. d.

"KALBANTI PUDRINĖ", gegužės 30 ir 31 d. d.

Šepetos durpių-kraiko gamyklos darbuotojų kolektyvas reiškia gilią užuojautą Januilionui Poviliui, jo mylimam tėveliui mirus.